

Og dertil kommer, at der er visse Genstande, som slet ikke kunne fabrikeres her i Landet. En Jærnstævn til et Skib kan f. Eks. næsten ikke fabrikeres her i Landet, og jeg skal ogsaa nævne Skrueaksler og den Slags Ting, som maa forskrives fra de store Jærnværker i Udlandet. Imidlertid kan jeg godt være enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) deri, at der maatte vel kunne findes en Form, hvorunder man kunde komme de Haandværkere i Møde, der levere Genstande til Skibsbyggerierne, og som altsaa maaske komme til at lide under en Uretfærdighed, hvis dette Lovforslag skulde gaa igennem. Som Forholdene ere nu, er det næsten umuligt for Skibsværfterne at udføre Reparationer paa indenlandske Skibe, og det har desværre ogsaa haft til Følge, at en Mængde danske Skibe nu maa repareres i Udlandet, hvorved Skibsværfterne berøves en betydelig Indtægt. Det gaar atter ud over den store Arbejderklasse, som nu har en betydelig Indtægt ved det stadige Arbejde, og derunder hører netop Reparationer.

Jeg vilde gerne høre en Udtalelse fra den ærede Finansminister om den Godtgørelse, der omtales i § 2, skal have tilbagevirkende Kraft, saaledes at den kommer til at virke paa Skibe, der ere bestilte, eller paa Reparationer, der ere begyndte, inden Loven træder i Kraft, eller om den kun skal virke paa saadanne Skibe, der først blive bestilte, efter at Loven er traadt i Kraft, eller paa Reparationer, der begyndes efter den Tid. Det har nemlig en ikke ganske ringe Betydning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa § 3. Om de første Punkter ere vist alle enige, og med Hensyn til Tolden paa Melassefoder ere de Bemærkninger, der mulig kunde fremsættes mod Forslaget, fremkomne fra anden Side. — Jeg tror, at hvis Forslaget kunde gaa igennem uden altfor store Forandringer, vilde det vække almindelig Tilfredshed baade hos Rederne og hos Skibsbyggerierne her. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget og henstille til det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat, at der ikke foretages altfor store Forandringer deri, thi det vil vistnok let medføre, at Lovforslaget slet ikke bliver til noget.

J. Pedersen: Den Forhandling, der har været ført her i Dag om dette lille Lovforslag, forekommer mig at være en saare veltalende Imødegaaelse af de Ønsker, som fra enkelte andre Medlemmers

Side fremkom om for Fremtiden at lægge sig efter at revidere Toldloven stykkevis. Det er en Fremgangsmaade, som naturligvis meget vel kan følges, naar man holder sig til de finansielle Toldsatser. Men det er givet, at saa snart man kommer til Beskyttelsessatserne, kommer man straks i det værste Vildrede og kan komme til at forhandle længe uden at komme til noget som helst Resultat. Jeg deler ganske de Betæneligheder mod Fremme af dette Lovforslag, som bleve fremsatte af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), men jeg tillægger dem mere Vægt, end han gjorde. Jeg tillægger dem den Vægt, at jeg mener, man i Henhold til dem kunde forsvare at sige: Have vi ventet saa længe, saa lad os vente Dyrehavstiden med. Lad os vente, til vi kunne faa disse Spørgsmaal under en samlet Overvejelse ved en almindelig Toldrevision. — Der er blevet hentydet til, at naar vi en Gang faa en Toldlov, saa vil det blive en, der finansielt kommer til at hvile i sig selv. Jeg maa sige: Ja desværre, det bliver det vel. Vi have nu i 20—30 Aar kæmpet her i Landet mod denne Kompensation paa Toldloven selv, men jeg skønner ikke rettere, end at Kampen omtrent er opgivet. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds sagde rigtignok, at han beklagede, om det skulde komme dertil, men det fremgik øjensynligt af hans Udtalelser, at han ventede, det maatte komme dertil. Faar man en saadan Toldlov, der kompenserer sig selv, turde det vel være et Spørgsmaal, om man for alle de andre Misligheders Vedkommende, som findes paa vor ældgamle Toldlov, vil være i Stand til at afbalancere Sagen saaledes, at det nogenlunde vil stemme med det, som foreslaas gjort her, hvorved man paa Forhaand kvitterer for omtrent $\frac{1}{3}$ Million. Jeg er ikke sikker derpaa. Jeg tror, det under alle Omstændigheder vilde være det forsigtigste og rigtigste at tage disse Spørgsmaal op til samlet Overvejelse. Jeg antager ikke, vi faa noget Toldlovsforslag fremsat i Aar, men vi maa haabe, at det kommer næste Aar, og have vi kunnet klare os saa længe, mener jeg, vi maa kunne klare os det Aar til og forhaabentlig da komme til et Resultat, hvor de forskellige Interesser ere passende afvejede over for hinanden. Der er jo mange andre Misligheder paa Toldloven og adskillige, der fra anden Side set, fra Forbrugernes Side set, lige saa fuldt trænge til en Rettelse som det, der her er Tale om.